

[Chr. Thomsen.]

og ikke vurderer landbruget som en helhed, og jeg er faktisk af den opfattelse, at nogle af de største strukturproblemer for landbruget ligger i landbrugets forædlingsindustri. Det har afgørende betydning både for hjemmemarkedet og ikke mindst for eksporten, at landbruget forstår at følge den tid op, vi lever i, når det drejer sig om forædlingsindustrien og landbrugets salgsorganisationer. Jeg ved da, at der på mange måder er nået meget. Men der er ikke nået nok. Det er midlet til at komme ud til fjernede egne, at man bruger den moderne industri. Jeg kan dybt beklage, at den mulighed, der var for en dynamisk udvikling inden for mejerisektoren, er endt med, at mejeriselskabet Danmark foreløbig er gået i grøften, og at der ingenting er sket. Jeg håber, at man finder ud af det på et senere tidspunkt.

Jeg tror stadig væk på, at dansk landbrug har meget at hente og meget at vinde, hvis man forstår at løse de problemer, der ligger inden for forædlingsindustrien og inden for landbrugets salgsorganisationer, og det bør i alle tilfælde altid tages med, når man prøver at vurdere, hvilke muligheder der ligger for landbruget fremover.

Der er mange mennesker, der mener, at landbrugets afsætningsproblemer kunne løses ved, at man skærer produktionen 10, 15 eller 20 pct. ned. Jeg vil gerne sige lidt herom. De, der tror det, har efter min mening slet ikke sat sig ind i problemet. Det er en total overvurdering af dansk landbrugs betydning, hvis man tror, at Danmark laver en halv eller en hel million grise mere, kan påvirke verdensmarkedsprisen. Den produktion, vi har, er så uhyre lille, og den spiller en så ringe rolle, at verdensmarkedsprisen ikke påvirkes af dansk landbrugs produktion. Den påvirkes af den store produktion, der ligger i de store lande, og slet ikke af dansk produktion. Vore 11-12 millioner grise repræsenterer, så vidt jeg husker, kun 1½ pct. af verdensproduktionen. Derfor tror jeg ikke på, at man har nogen mulighed for at løse dansk landbrugs problemer ved at skære produktionen ned. Min opfattelse er i øvrigt, at man skal indrette den animalske produktion i nogen grad efter den størrelse, den danske høst har, og i og for sig ikke prøve at gøre den hverken større eller mindre.

Hvis man taler om produktionsregulering, vil jeg da erkende, at der findes områder inden for landbruget, hvor man vel nok kan styre produktionen ved hjælp af kontraktavl og på anden måde. Men hvis man tager det som en helhed, er det ikke muligt at regulere landbrugsproduktionen, fordi den er fordelt på så mange små bedrifter, at det ikke lader sig gøre. Ydermere gad jeg nok se den eller dem, der et halvt år eller et helt år i forvejen skulle planlægge produktionen af flæsk, af kød og andre ting og med nogenlunde sikkerhed kunne sige, hvilke salgsmuligheder der er om et halvt eller et helt år. Det kan ikke lade sig gøre. Men det er nok rigtigt at sige til danske landmænd, at når man, selv om man modtager en del støtte til produktionen, har denne frie produktionsret, så må det også være sådan, at danske landmænd kvitterer for den frie produktionsret ved også at vedstå både plusser og minusser ved at have denne frie produktionsret; det er man undertiden tilbøjelig til at glemme.

Jeg har hele tiden, det vil jeg også gøre i dag, talt imod en begrænsning af den animalske produktion, hele tiden fremholdt, hvilke sidevirkninger der i så fald ville komme. Jeg tør jo nok antyde, at vi i den sidste tid har fået en anskuelighedsundervisning i sidevirkningerne. Vi har en lille nedgang i flæskeproduktionen. Hvad det øjeblikkelig betød i konserverindustrien, hvilke sidevirkninger der øjeblikkelig dukkede op, har vi set i den senere tid. Det var måske sundt, at man lige fik en lille smule praktisk belæring om, hvad en virkelig nedskæring af den animalske produktion i virkeligheden giver af virkninger på andet område. Nu blev der før nævnt lidt om kornloven og flæskeproduktionen. Årsagen til nedgangen i flæskeproduktionen skal jo nok alligevel søges i, at de 7.000 brug, vi nedlægger om året, næsten alle har været små flæskeproducenter, og at de øvrige ikke har kunnet nå på så kort en tid at overtage deres produktion.

Jeg vil gerne gøre nogle få bemærkninger om jordlovgivningen. De bliver relativt få. Jeg har egentlig aldrig troet, at arealgrænserne spillede nogen større rolle. For mig kan I godt sætte en 50 ha grænse, I kan sætte en 35 ha, I kan sætte en 60 ha grænse. Jeg tror ikke, det har spillet den store rolle. Da